

5. NÁDEJ PRE UTRÁPENÉ SRDCE

Pokiaľ máte za sebou dlhodobé skúsenosti, iste ste boli nie raz sklamaní. Mohlo sa stať, že vám predčasne zomrel niekto z rodičov, vaše dieťa alebo manželský partner. Možno, že ste prešli bolestným rozvodom, ku ktorému došlo aj napriek tomu, že ste sa toľko snažili a modlili, aby sa to nestalo. Možno ste prišli o prácu, o majetok, o zdravie. Usilovne ste sa za niečo modlili dlhé roky, ale Boh vás nevypočul. Či už šlo o veci veľké alebo malé, Boh vás sklamal. Cítili ste sa, že vás život zrazil na kolená. Podobne sa asi cítili aj zdeptaní pútnici na ceste z Jeruzaléma do Emaus, prvú nedeľu po Ježišovom ukrižovaní.

Lukáš 24:13-21 *V ten deň išli dvaja z nich do dediny zvanej Emauzy, ktorá bola od Jeruzalema vzdialená šesťdesiat stadií,¹⁴ a zhovárali sa o všetkom, čo sa prihodilo.¹⁵ Ako sa tak zhovárali a spoločne uvažovali, priblížil sa k nim sám Ježiš a išiel s nimi.¹⁶ Ich oči boli zastreté, aby ho nepoznali.¹⁷ I spýtal sa ich: "O čom sa to cestou zhovárate?" Zastavili sa zronení¹⁸ a jeden z nich, menom Kleopas, mu povedal: "Ty si vari jediný cudzinec v Jeruzaleme, ktorý nevie, čo sa tam stalo v týchto dňoch?"¹⁹ On im povedal: "A čo?" Oni mu vraveli: "No s Ježišom Nazaretským, ktorý bol prorokom, mocným v čine i v reči pred Bohom aj pred všetkým ľudom;²⁰ ako ho veľkňazi a naši poprední muži dali odsúdiť na smrť a ukrižovali.²¹ A my sme dúfali, že on vykúpi Izrael. Ale dnes je už tretí deň, ako sa to všetko stalo.*

Z popisu celej udalosti vidíme, že zatiaľ čo židovskí náboženský vodcovia slávil triumf, učenici boli zúfalí, pretože stratili akúkoľvek nádej. Boli natoľko zaujatí tým, čo prežili, že Ježiša, ktorý sa k nim cestou pridala, nepoznali a považovali ho za pocestného. Muži v našom príbehu vedeli o Ježišovi omnoho viac, ako ktokoľvek z nás, pretože ho osobne počúvali ako vyučoval. Na vlastné oči videli množstvo zázrakov a s najväčšou pravdepodobnosťou boli svedkami jeho ukrižovania. Napriek všetkým znalostiam a skúsenostiam im niečo chýbalo, a to im Pán začal milostivo vysvetľovať.

Každé životné sklamanie má podobný priebeh. Obvykle sme problémom natoľko zaujatí, že nám unikajú širšie súvislosti, ako unikli učenikom.

Lukáš 24:22-31 *Niektoré ženy z našich nás aj naľakali. Pred svitaním boli pri hrobe,²³ a keď nenašli jeho telo, prišli a tvrdili, že sa im zjavili anjeli a hovorili, že on žije.²⁴*

Niektorí z našich odišli k hrobu a zistili, že je to tak, ako vraveli ženy, ale jeho nevideli." ²⁵ On im povedal: "Vy nechápaví a ťarbaví srdcom uveriť všetko, čo hovorili proroci! ²⁶ Či nemal Mesiáš toto všetko vytrpieť, a tak vojsť do svojej slávy?" ²⁷ A počnúc od Mojžiša a všetkých Prorokov, vykladal im, čo sa naňho v celom Písme vzťahovalo. ²⁸ Tak sa priblížili k dedine, do ktorej šli, a on sa tváril, že ide ďalej. ²⁹ Ale oni naň naliehali: "Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa už schýlil!" Vošiel teda a zostal s nimi. ³⁰ A keď sedel s nimi pri stole, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a podával im ho. ³¹ Vtom sa im otvorili oči a spoznali ho. Ale on im zmizol.

Pamätajme si, že kedykoľvek sa nás Pán Ježiš na niečo pýta, neznamená to, že niečo nevie, ale chce, aby sme najprv sami začali hodnotiť situáciu a aby nás pripravil na to, čo nás chce naučiť. Z nášho príbehu vidíme, že vzkriesený Pán Ježiš najprv urobil dve veci : 1, boli im otvorené oči, aby poznali, kto s nimi ide a 2, hneď potom ich pokarhal pre nedostatok viery. Pozrime sa spoločne na niekoľko krokov, ktoré môžu byť užitočné aj pre nás:

Ak ste prežili sklamanie s Bohom, hľadajte nádej v poznaní vzkrieseného Spasiteľa.

Všetci proroci starého zákona hovorili o tom, čo im Boh prikázal. Boh nemlčí. Pán Ježiš však urobil pre ľudstvo a spásu človeka omnoho viac. Boh skrze neho dokázal svoju lásku k nám:

Ján 14:10-11 *Slová, ktoré vám hovorím, nehovorím sám zo seba, ale Otec, ktorý ostáva vo mne, koná svoje skutky. ¹¹ Verte mi, že ja som v Otcovi a Otec vo mne. Ak nie pre iné, aspoň pre tie skutky verte!*

Učeníci pred ukrižovaním na vlastné uši počuli, keď Ježiš predpovedal svoju vlastnú smrť, aj to, že po troch dňoch vstane z mŕtvych. Prázdny hrob, anjeli a svedectvo žien, ktoré našli hrob prázdny, im malo všetko pripomenúť a potvrdiť. Vedeli, že Ježiš Kristus musel najprv vytrpieť všetko poníženie za viny svojho ľudu, aby vstúpil do slávy skrze vzkriesenie, ale nechápali a ešte neverili. Musel to byť ten najzaujímavejší rozhovor v histórii, keď im vzkriesený Ježiš znovu vysvetľoval všetky udalosti a súvislosti tak, ako boli v Písme predpovedané a popísané. Očakávaný príchod Mesiáša a vykúpenie krvou Spasiteľa sa naplnili do slova a do písma. Vzkriesením boli všetky zaslúbenia dokonale naplnené. V prvom liste Petra čítame:

1 Peter 1:18-21 *Ved' viete, že zo svojho márneho spôsobu života, zdedeného po otcoch, boli ste vykúpení nie porušiteľným striebrom alebo zlatom, ¹⁹ ale drahou krvou Krista, bezúhonného a nepoškrveného Baránka. ²⁰ On bol vopred vyhladený, ešte pred stvorením sveta, zjavil sa však až v posledných časoch kvôli vám, ²¹ čo skrze neho veríte v Boha, ktorý ho vzkriesil z mŕtvych a dal mu slávu, aby sa vaša viera a nádej upínali na Boha.*

Podme ďalej:

- A. **Vierou prijímame, že Boh vyžaduje potrestanie hriechov.** Boh vo svojej absolútnej spravodlivosti nemôže hriech prehliadnuť. Odplatou za hriech, je smrť. Trest musí byť vykonaný, inak by Boh nebol spravodlivý.
- B. **Vierou prijímame, že bez Spasiteľa zostávame v otroctve hriechu** a nie je v našich silách sa oslobodiť. Slová, ktoré Písmo v tejto súvislosti používa sú – spasiteľ a stratený alebo vykúpený človek. Pre človeka vtedajšej doby sa vykúpenie vždy týkalo otroctva. Otroctvo bol ten najhorší stav existencie. Otrokom bol nič viac ako len majetok pána, ktorý s ním mohol nakladať ako sa mu zapáčilo. Otrokom bol vydaný napospas. Pán ho mohol vyčerpať až na smrť alebo v hneve aj zabiť. Otrokom bol úplne bezbranný a bez práv. Jeho jedinou nádejou bolo, že sa nájde niekto, kto ho z otroctva vykúpi a udelí mu slobodu. Podobne, človek, ktorý žije mimo sféry Kristovho vykúpenia, zostáva otrokom hriechu. Je beznádejne vydaný napospas okolnostiam. V tomto stave nie je schopný pre svoju slobodu a vykúpenie čokoľvek urobiť.
- C. **Vierou prijímame, že preliata krv Ježiša je dostatočnou obeťou za hriechy tých, ktorí mu dôverujú.** Tí, ktorí z najrôznejších dôvodov neveria, sú ponechaní napospas sami sebe. Čaká ich Boží súd a večné odsúdenie za mnohé priestupky voči Božej svätosti. Ale dôvera a viera nie je to isté.

Niektorí veriaci nemajú o Božej existencii žiadne pochybnosti. V Písme si obľúbili veľa miest, ktoré sľubujú požehnanie a Božiu ochranu, ale tie miesta, ktoré hovoria o utrpení a súžení, akosi prehliadajú. Nestačí veriť len niečomu. Takáto dôvera je vrtkavá. Nábožensky založení ľudia často ospravedlňujú nedostatok viery vlastnou slabosťou. Boh ani Pán Ježiš ľudskú nevieru a malovernosť v žiadnom prípade neospravedlňuje, ale považuje ju za ten najhorší hriech, za ktorý si každý jednotliviec nesie plnú zodpovednosť.

Apoštol Ján nás usvedčuje z toho, že často veríme a dôverujeme viac hriešnym ľuďom, než svätému Bohu a to je veľký hriech:

1 Jána 5:9-12 *Ak prijímame svedectvo ľudí, Božie svedectvo je väčšie; pretože Božie svedectvo je to, že svedčil o svojom Synovi. ¹⁰ Kto verí v Božieho Syna, má svedectvo v sebe. Kto neverí Bohu, robí ho luhárom, pretože neuveril svedectvu, ktoré vydal Boh o svojom Synovi. ¹¹ A toto svedectvo je, že Boh nám dal večný život a tento život je v jeho Synovi. ¹² Kto má Syna, má život; kto nemá Syna, nemá Boží život.*

Kto pochybuje o Božích zaslúbeniach, ktoré v Písme sú, pochybuje o Božom milosrdenstve, láske, vernosti a moci. Hriech neviery najlepšie spoznáme podľa toho, čo si myslíme o Biblii a Spasiteľovi. Hriech neviery sa prejavuje často tým, že dôverujeme viac svojim schopnostiam, než živému Bohu. Aby sme predišli sklamaniam, mali by sme sa ponoriť do skúmania Písma.

Zhrnime dnešné zamyslenie do štyroch praktických rád a povzbudení:

1. **Boh je ti blízko aj keď prežívaš sklamania.** Je prítomný, aj keď si to nedokážeš úplne uvedomovať – buď touto realitou povzbudený! Muži na ceste do Emaus si taktiež mysleli, že Ježiš je mŕtvy, ale v skutočnosti šiel vedľa nich. Keď spolu rozprávali, nepoznali ho. Keď ste sklamaní alebo znechutení a strácate nádej, pretože nevidíte žiadne východisko, nie ste sami – verte v zaslúbenie, že Boh vás nikdy neopustí a nezavrhne!
2. **Boh je pripravený kedykoľvek počúvať to, čo vás trápi.** Hovorte s Ním! On pozná každú našu myšlienku a všetky naše potreby. Pozýva nás, aby sme mu otvorili naše srdce.
1 list Petra 5:7 *Na neho zložte všetky svoje starosti, lebo on sa o vás stará.*
3. **Niekedy nás Boh musí pokarhať ešte predtým, ako nás z nášho súženia uzdraví.** Buďme preto prístupní! Muži na ceste sa mohli uraziť, keď ich Ježiš karhal. Mohli reagovať slovami: „Kto si myslíš, že si – takto s nami hovoriť?“ Namiesto toho pokarhanie prijali a výsledkom bolo veľké požehnanie.
4. **Boh čaká, kedy k Nemu budeš volať.** Nečakaj a privolaj si pomoc vzkrieseného Spasiteľa. Možno neuvidíš hneď všetko jasne, ale len Boh ti

môže otvoriť oči, sám to nedokážeš. On chce, aby si ho privítal do svojho života a prial si, aby s tebou zostal navždy. Boh chce byť твоjím Pánom a Spasiteľom. Pokiaľ si bol niekedy sklamaný z Boha, nie je to preto, že sklamal Boh. Vydaj mu nie len každé trápenie, ale sám seba. Študuj Písmo a nehľadaj odpovede sám v sebe.

list Rímskym 15:13 *Boh nádeje nech vás naplní všetkou radosťou a pokojom vo viere, aby ste v sile Ducha Svätého oplývali nádejou.*